
MINNEORD

LEGELIVET

OTTO A. SMISETH

THOR EDVARDESEN

KNUT ENDRESEN

HILDE AARSETH

ARILD MANGSCHAU

ØYSTEIN VENGEN

DAG JACOBSEN

Magne Brekke døde 8.1. 2016 etter lengre tids sykdom, bare 60 år gammel, og ble bisatt i en fullsatt Tjølling kirke 19. januar. Han ledet den invasive kardiologiske virksomheten på Ullevål i mange år. Etter fusjonen av sykehusene i Oslo universitetssykehus arbeidet han ved Kardiologisk avdeling, Hjerte-, lunge- og karklinikken, som seksjonsleder for avdelingens invasive virksomhet på Ullevål.

Magne vokste opp i Sandefjord og viste tidlig sin fingerferdighet ved fiksing av motorer og restaurering av klassiske seilbåter. Disse ferdighetene tok han med seg inn i sitt fagfelt radiologien etter legeutdanning i Bergen.

Han startet ved Ullevål sykehus i 1985 som nyutdannet og ble godkjent spesialist i radiologi i 1991 etter tilleggsutdanning ved Hjereteavdelingen. Allerede da ivret han for at vi skulle ta del i den nye behandlingen av hjerteinfarkt med utblokkning og gjenåpning av hjertets kransårer. Han var en av pionerene i Norge innen slik invasiv kardiologi som har revolusjonert hjertefaget, især akuttbehandlingen av hjerteinfarkt. Magne behersket også metoden for å kunne stoppe alvorlige blødninger ved å tette igjen det blødende karet via kateter, kalt «coiling». Han var således en sentral støttespiller i sykehusets akuttmedisinske fagmiljøer, og det var aldri nei i hans munn når man ba om assistanse. Han hadde et særlig talent for samhandling i akuttsituasjoner, der det å bevare roen er helt sentralt. Flere kirurgiske fagmiljøer er takknemlige for hjelpen fra Magne for å stoppe ukontrollerte blødninger via «coiling» – uten større operative inngrep som pasientene kanskje ikke ville tåle. Han stilte høye krav til seg selv og hadde en arbeidskapasitet som gikk langt utover det vanlige. Selv da han ble rammet av sykdom, var han full av energi og pågangsmot.

Magnes særegne kombinasjon av fingerferdighet, dømmekraft og robust psyke gjorde ham til rett person i et miljø preget av medisinsk nybrottsarbeid, der man bokstavelig talt kunne stå med livet mellom hendene i behandlingen av de dårligste pasientene. Han var en sentral aktør i opprettelsen av «blålyssløyfen» innen infarktbehandling på Ullevål – en behandling mange ser på som en selvfølge i dag.

Magne var raus med sine kunnskaper og ferdigheter, de ble delt på tvers av profesjonsgrenser. Han bidro også til å bygge ut angiografimiljøet i Arkhangelsk-regionen i Russland sammen med norske hjertekirurger – et forbilledlig samarbeidsprosjekt i nordområdene.

Vi takker av en usedvanlig fagperson som nå har gått av vakt. Våre tanker går til barna Idunn og Håkon og til Mona, som var hans gode støttespiller under årene med sykdom.

Publisert: 15. mars 2016. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.16.0081
Opphavsrett: © Tidsskriftet 2026 Lastet ned fra tidsskriftet.no 24. juni 2026.